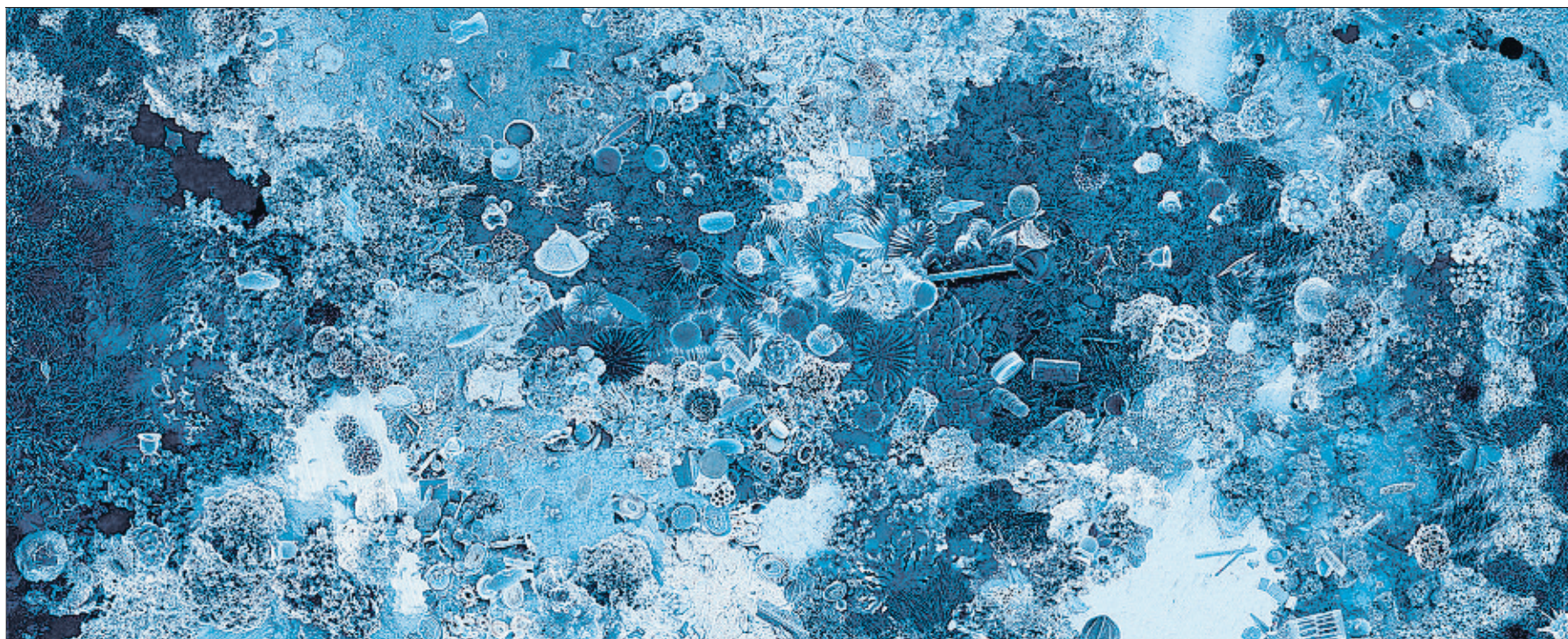

BLUES URBÀ

Miquel Molina

Nanopartícules al rescat

ANNA RIEROLA

Bosc ancestral és un gegantí i fascinant mural de l'artista Anna Rierola que es pot veure a l'Institut de Ciències del Mar fins al mes de març

El motiu que possessin junts era la seva solidaritat com afectats per la voracitat d'Hisenda, que els reclama l'IVA de les subvencions. Però va ser interessant veure creadors com el director del Teatre Lliure, **Lluís Pasqual**, compartir foto amb científics com el director de la Fundació Pasqual Maragall, **Jordi Camí**, convocats la setmana passada per **Ada Colau**. No és habitual que cultura i ciència es donin la mà en una ciutat que encara no ha trobat la fórmula per connectar les seves fonts de talent.

El que és més habitual a Barcelona és que la creativitat es desenvolupi dins de càpsules convenientment aïllades. Que els centres d'investigació vegin els museus com alienígenes. I viceversa. Que el dia en què es mor Antoni Tàpies els centres educatius d'art mantinguin la seva rutina lectiva, com si res transcendental no hagués passat. Que els sopars que alguns valents encara s'atreveixen a oferir a casa seva per posar en contacte persones de mons divergents calgui convocar-les amb mesos d'antelació, perquè tots tenim unes agendes impossibles.

Per fortuna –o perquè sempre hi ha algú qui si sent l'impuls de combinar disciplines– hi ha ocasions en què l'art i la ciència conflueixen. Una prova palpable la tenim a l'Institut de Ciències del Mar, on s'exposa –fins al març– el mural *Bosc ancestral*, de l'artista barcelonina **Anna Rierola**.

Després dels esdeveniments que han jivaritzat l'economia barcelonina i que han fet perdre a la ciutat el seu estat de gràcia dins el món de les urbs globals, és urgent desenvolupar un model en què s'apleguin educació, ciència i cultura.

El mural suggereix una immersió en un oceà imaginat habitat per inquietants *microèssers* que tenen el seu origen, en part, a les nanopartícules de polímers recollides per la creadora a l'Institut Català de Nanociència i Nanotecnologia. “La imatge tecnocientífica em posa en contacte amb la bellesa, complexitat i misteri de l'univers

Es diu que quan conflueixen les disciplines sorgeix la màgia: no tenim altre remei que posar la dita a prova

però també em situa en un silenci còsmic i en la precarietat personal”, sosté aquesta artista resident de l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB), que dirigeix **Joan Josep Guinovart**. Rierola, que va ser convidada a aventurar-se en el projecte per la investigadora **Vanessa Balaguer**, ha portat fins a

les últimes fronteres de la seva imaginació un treball previ, *The depths of the sea*, que va exposar a Torí. L'èxit d'aquesta col·laboració, a més, ha motivat que l'IRB aposti per donar continuïtat a la figura de l'artista resident.

Projectes com aquest haurien de servir com a petita mostra del que ha de fer una ciutat per reinventar-se quan aquells motors que han propiciat el seu èxit presenten símptomes de fatiga o quan un esdeveniment sobtat mina el seu prestigi, dues circumstàncies que no són alienes a la Barcelona d'avui. L'esgotament del model ciutat i haver servit d'escenari per a un agre pols televisat entre nacionalismes antagònics –amb la consegüent fuga d'empreses, turistes i inversors– l'han relligit a la categoria de ciutats sobtadament desposseïdes de l'estat de gràcia que ho convertia tot en or. Després d'haver estat estudiada com a exemple a continuar, Barcelona passa a ser ciutat observadora d'altres models d'èxit. O de resurrecció.

Retirada la primera onada d'aquest tsu-

nami que s'ha emportat un terç de l'economia barcelonina, poden fer-se moltes lectures. Algunes fins i tot positives: per exemple, la ciutat conserva encara, més o menys intacta, l'extraordinària concentració de talent que atresoren centres d'investigació com el mateix IRB, l'Icfo o el Barcelona Supercomputing Center, encara que necessitaran molt afecte per no perdre pistonada.

En el temps escàs que li queda de mandat, difícilment se li pot demanar a l'Ajuntament que faci el que no ha fet fins ara: establir les bases d'un model de desenvolupament metropolità que serveixi per encoratjar i consolidar les polítiques socials que sí que ha posat sobre la taula. Però sí que s'és a temps d'esbossar línies de treball interessants. Per exemple, tot i que encara no ha pres possessió, el nou comissionat de Cultura, **Joan Subirats**, ja està donant a entendre en converses privades que una de les seves prioritats serà cosir aquesta esquerra que separa els sectors educatius –en un sentit ampli de l'expressió– i culturals de la ciutat. Es tracta d'una tasca sens dubte ingent, tot i que a Barcelona hi ha molts franc-tiradors que estaran encantats de donar-li un cop de mà.

Com sol dir-se, quan conflueixen les disciplines, sorgeix la màgia.

mmolina@lavanguardia.es / [@miquelmolina](https://twitter.com/miquelmolina)

POR PRIMERA VEZ EN BARCELONA

Disney
IN CONCERT

Magical Music from the Movies

ORQUESTA CON 70 MÚSICOS - CANTANTES
Y PROYECCIONES PELÍCULAS DISNEY

¡NUEVA FUNCIÓN
A LA VENTA!

ÚNICO DÍA - AUDITORI FÒRUM

VIERNES 29 DICIEMBRE - 17:30 y 20:30h.

VENTA DE ENTRADAS
ticketmaster®

Presentado por

ANABEL ALONSO

Produce GRC ARTISTS LA VANGUARDIA